

قرآن اعجاز

و جلوه‌ای از

حضرت زریل فرزند

عبدالکریم پاکنیا تبریزی

مقدمه

خیر و برکت در جامعه اسلامی بوده

است.

۳. نگاهی به فضایل حضرت
فاطمه رض و فرزندانش.

۴. احترام به فرزندان حضرت
زهرا رض مشروط به این است که آنان

خود را به گناه نیالایند و همیشه در
احیای معارف اسلامی و تحقق منیات
اجداد پاک و مطهرشان کوشیده و دنباله
رو راستین خط فکری آنان باشند؛ و
گرنه، نه تنها محترم نبوده؛ بلکه - طبق

دستور قرآن و سنت - از جامعه اسلامی
طرد خواهند شد.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ
الْكَوْثَرَ * فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحُرْ * إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ
الْأَبَرُ»

این نوشتار، مرکب از چهار بخش
مهم است:

۱. اثبات اینکه مناسب‌ترین
معنای کوثر حضرت زهرا رض و نسل
پاک او، و آن وجود گرامی از بارزترین
و ملموس‌ترین جلوه‌های اعجاز قرآن
است.

۲. طبق وعده قطعی قرآن، نسل
آن حضرت - بر خلاف اندیشه شوم
مخالفان - همواره رو به افزایش و مایه

پیامبر^ص در مقابل نسل حضرت زهرا[ؑ].
به این سبب می‌توان وجود مقدس
حضرت زهرا[ؑ] را یکی از بارزترین
جلوه‌های اعجاز قرآن قلمداد کرد.

از منظر مفسران شیعی

گرچه برای کوثر، معانی مختلفی
گفته‌اند؛ از جمله اینکه «کوثر» حوضی
معروف در رستاخیز یا سرای آخرت و
یا نهر مشهوری در بهشت است یا به
معنای شفاعت، قرآن، نبوت، خیر کثیر،
خیر دنیا و آخرت و غیر اینهاست؛ اما
قراین^(۱) نشان می‌دهد که «کوثر» بروزن
«فوعل» به مفهوم یک سرمایه ارزشمند و
پایان‌ناپذیر، یا خیر و برکت بسیار است،
که از منظر مفسران معروف اسلامی
می‌تواند، وجود حضرت فاطمه[ؑ] و
فرزندان آن گرامی، مصدق اتم کوثر
باشد. برخی از نظریات مفسران را در
این باره می‌خوانیم:

-شیخ طبرسی مشهورترین مفسر
عالم تشیع در «مجمع‌البيان» شأن نزول
سوره کوثر را این‌گونه آورده است:
مفسران از ابن عباس نقل کردند که
سوره کوثر در باره عاصن بن وائل سهمی

۱. این قراین در کلمات مفسران خواهد آمد.

حضرت زهرا[ؑ] مصدق اتم
سوره کوثر
ای فاطمه، ای عزیز داور
ای معنی جاودان کوثر

ای گنج هزار گونه گوهر

وی خوانده تو را خدای کوثر
نسل تو، نکاهبان دین است

بر تاج تو، یازده نگین است
خداآوند سبحان در این سوره، از

اعطای کوثر به حضرت محمد^ص سخن
می‌گوید. بسیاری از مفسران قرآن، در
تفسیر سوره کوثر، یکی از معانی کوثر
را نسل پربرکت و ماندگار فاطمه[ؑ]
دانسته‌اند که علاوه بر امامان معصوم[ؑ]،
شامل رهبران شایسته، علمای فرزانه و
شخصیت‌های ممتاز از نسل پاک فاطمی
می‌شود و در طول تاریخ، جوامع
 مختلف از آنها بهره‌ها برداشده. سوره
کوثر درباره حضرت زهرا[ؑ] دو خبر

غیبی بیان می‌کند که هر دو ملازم هم و
از معجزات مهم کلام وحی هستند که
در پاسداری از حریم فرهنگ قرآن نقش
بزرگی ایفا کرده‌اند: ۱. فراوانی و بقای
نسل رسول الله^ص از طریق فاطمه[ؑ]؛

۲. ابتلاء بودن نسل مخالفان

شمارش آنان امکان پذیر نیست و این برکت تا روز رستاخیز ادامه خواهد داشت.^(۲)

- شیخ ابوالفتوح رازی، مفسر بزرگ شیعی و از متكلمان امامیه در سده ششم هجری - که کهن‌ترین و مشروح‌ترین تفسیر شیعی به فارسی در سالهای ۵۱۰ - ۵۳۳ به جامعه قرآنی عرضه کرده است - بر این باور است که از مهم‌ترین معانی کوثر، فرزندان پیامبر^{علیهم السلام} از نسل حضرت فاطمه^{علیها السلام} هستند. او در معنای سوره کوثر می‌گوید: «یعنی دل، تنگ مکن از آنچه تو را ابتر می‌خوانند که ما تو را کثرتی دهیم در عقب و نسل و فرزندان، که بر زمین هیچ بقیه‌ای و خطه‌ای نماند و الا آنچا جماعتی از فرزندان تو باشند. نیبینی که روز طف^{علیها السلام} کربلا که آن جماعت اهل‌البیت^{علیهم السلام} را بکشتند از فرزندان حسین^{علیهم السلام}، جز علی اکبر - زین‌العابدین^{علیهم السلام} - ^(۳) نماند. خدای تعالی تنها از نسل او، عالم را پرکرد. اکنون تو شکر کن خدای را و نماز بخوان و روز عید شتر بکش، که

۲. همان.
۳. وجود مقدس امام محمد باقر^{علیهم السلام} که کودکی بیش نبود.

نازل شده و این موقعی بود که رسول خدا^{علیه السلام} از مسجد بیرون می‌آید که عاص؛ حضرت را در نزدیکی در بنی سهم دید و با آن گرامی، ملاقات و گفتگو کرد. این در حالی بود که عده‌ای از بزرگان قریش در مسجد نشسته بودند. چون عاص به جمع آنها پیوست، پرسیدند: «با کی صحبت می‌کردی؟» گفت: «با این ابتر. این ماجرا بعد از فوت عبد‌الله، فرزند رسول خدا^{علیه السلام} و خدیجه^{علیها السلام} بود و طبق رسم و عادت عرب جاهلی، کسی را که پسر نداشت ابتر می‌نامیدند». قریش هم در موقع مرگ عبد‌الله، آن بزرگوار را ابتر و صبور نامیدند. (و صبور به شخصی می‌گویند که برادر و فرزندی نداشته باشد).^(۱)

آن گاه «طبرسی» درباره واژه «کوثر» می‌نویسد: برخی برآن‌اند که کوثر به مفهوم خیر و نیکی بسیار است و برخی دیگر بر این باورند که به معنای زیادی و فراوانی نسل و فرزند است. این معنا در نسل پاک پیامبر^{علیهم السلام} و فرزندان فاطمه^{علیها السلام} آشکار شده است؛ به گونه‌ای که امروزه،

۱. مجمع‌البيانات في تفسير القرآن، طبرسی فضل بن حسن طبرسی، انتشارات ناصر خسرو، تهران، ۱۳۷۲، ش، ج ۱۰، ص ۸۳۶ در ذیل آیه.

اینکه در آخر سوره فرمود: «إِنَّ شَائِئْكَ هُوَ الْأَبْتَرُ» با در نظر گرفتن اینکه کلمه «ابت» در ظاهر به معنای «اجاق کور» است و نیز با در نظر گرفتن اینکه جمله مذکور از باب قصر قلب است، چنین به دست می‌آید که منظور از کوثر، تنها و تنها کثرت ذریه‌ای است که خدای تعالی به آن جناب ارزانی داشته، (و برکتی است که در نسل آن جناب قرار داده)، و یا مراد، هم خیر کثیر است و هم کثرت ذریه، چیزی که هست، کثرت ذریه، یکی از مصادیق خیر کثیر است. و اگر مراد، مسئله ذریه به استقلال و یا به طور ضمنی نبود، آوردن کلمه «آن» در جمله «إِنَّ شَائِئْكَ هُوَ الْأَبْتَرُ» فایده‌ای نداشت؛ زیرا کلمه «آن» علاوه بر تحقیق، تعلیل را هم می‌رساند و معنا ندارد، بفرماید ما به تو حوض دادیم؛ زیرا بدگوی تو اجاق کور است و یا بی خبر است.^(۲)

و چون جمله «إِنَّ أَعْطَيْنَاكَ» در مقام منتنهادن است و با لفظ متکلم مع الغیر آمده که بر عظمت دلالت می‌کند و چون منظور از آن، خوشدل ساختن رسول خدا^(۳) است، مطلب را با واژه

دشمنان و عیّابان تو، ابتر و دنبال بریده خواهند بودن، تا از آنان که این گفتند، در جهان ایشان را و اعقاب ایشان را اثر نماند.^(۱)

- علامه طباطبایی نیز می‌فرماید: عبارات این سوره و قراین و دلالات آن روشن می‌کند که مقصود از کوثر، فرزندان و ذریه‌های حضرت زهرا^(۴) است. و این سوره، یکی از معجزات قرآن در عرصه پیشگویی و آگاهیهای غیبی است؛ زیرا اگر به دقت بنگریم متوجه خواهیم شد که هیچ نسلی به اندازه نسل فاطمه^(۵) در طول تاریخ، اصیل، ریشه‌دار، ماندگار و فراوان نبوده است. با آن همه، مشکلاتی که برایشان پیش آوردهند و اعمال فشار و اختناق و سرکوب که دریاره فرزندان حضرت فاطمه به دست خلفای ستمگر انجام شد، باز هم آمار فرزندان حضرت زهرا^(۶) از همه نسلهای بشر در عالم بیش تر است.^(۷)

۱. رُؤْسُ الْجِنَانِ و رُؤْسُ الْجِنَانِ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ، ابوالفتوح حسین بن علی‌رازی، نشر بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۴۰۸ق، ج ۲۰، ص ۴۲۸.

۲. المیزان فی تفسیر القرآن ، علامه سید محمد حسین طباطبایی، انتشارات اسلامی، قم، ۱۴۱۷ق، ج ۲۰، ص ۳۷۱.

۳. همان، در تفسیر آیه.

نسلي عنایت می‌کند که در طول تاریخ، جاویدان خواهند ماند. وقتی به تاریخ پرفرز و نشیب اسلام نگاه می‌کنیم می‌بینیم افراد زیادی از نسل خاتم انبیاء^۱ به شهادت رسیده‌اند؛ اما جهان، همچنان شاهد افزایش نسل پیامبر از طریق حضرت فاطمه^۲ است. و چه تعداد از آنان از بزرگان و متفکران جهان بشریت هستند. کسانی همانند امام باقر، امام صادق، امام کاظم، امام رضا^۳ و محمد نفس زکیه در میان آنان هستند.^(۴)

- سید محمود الوسی بغدادی از مفسران نامدار اهل سنت، در تفسیر اجتهادی و عرفانی خود می‌نویسد: می‌توان یکی از معانی کوثر را زیادی فرزندان رسول گرامی اسلام^۵ دانست؛ زیرا عیجمویی دشمنان به دلیل فقدان فرزند آن حضرت بوده است. او در معنای آیه می‌گوید: ای رسول ما! دشمن

۲. القول الثالث: الكوثر أولاده قالوا: لأن هذه السورة إنما نزلت ردا على من عابه عليه السلام بعدم الأولاد، فالمعنى أنه يعطيه نسلاً يقوّون على مر الزمان، فانتظركم قتل من أهل البيت، ثم العالم ممتنع منهم، ولم يرق من بنى أميّة في الدنيا أحد يعبأ به، ثم انتظركم كان فيهم من الأكابر من العلماء كالباقر والصادق والكاظم والرضا عليهم السلام والنفس الزكية وأمثالهم القول (مفاسیح العیب، تفسیر کبیر، فخر رازی، ج ۳۲، ص ۳۱۳)

اعطا - که ظاهر در تمییک است - بیان کرد و فرمود: «ما به تو کوثر عطا کردیم» و این جمله از این دلالت خالی نیست که فرزندان فاطمه^۶ ذریه رسول خدا^۷ هستند، و این خود یکی از خبرهای غیبی قرآن کریم است؛ چون همان‌گونه که می‌بینیم خدای تعالیٰ بعد از درگذشت آن حضرت، برکتی در نسل آن جانب قرار داد، به طوری که در همه عالم، هیچ نسلی، معادل آن دیده نمی‌شود؛ آن هم با آن همه بلاها که بر سر ذریه آن جانب آوردند و گروه گروه از ایشان را کشتد.^(۸)

معنای «کوثر» از دیدگاه مفسران اهل سنت

- فخر رازی، مفسر بزرگ اهل سنت نیز درباره یکی از معانی کوثر می‌گوید: منظور از کوثر، فرزندان پیامبر^۹ (از طریق حضرت فاطمه^{۱۰}) است؛ زیرا این سوره در رد کسانی نازل شده است که پیامبر^{۱۱} را به دلیل نداشتن فرزند، مورد طعن و شمات قرار می‌دادند؛ به این سبب معنای آیه، این است که خداوند برای تو فرزندان و

۱. همان.

و اعصار به یادگار بمانند و همچنان که در تاریخ مشاهده می‌کنیم با وجود اینکه چقدر از خاندان وحی و رسالت را برای دفاع از ارزش‌های انسانی و اسلام به خاک و خون کشیدند و با این وصف جهان از نسل پیامبر ﷺ آکنده است و در آسمان اسلام و جهان می‌درخشند؛ در حالی که از دشمنان کینه‌توز و بداندیش پیامبر ﷺ همچون «امویان» کسی باقی نمانده است که شایسته نام بردن باشد. همچنان که مفسرین بزرگ گفته‌اند آیه «إِنَّ شَائِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ» صریح ترین قرینه است که مراد از کوثر، فاطمه زهرا ﷺ است؛ زیرا در مقابل ابتر، بهترین معنا برای کوثر فرزندان بیشمار است که در طول تاریخ، مصادق کامل خیر کثیرند که رسالت رسول ﷺ از طریق فرزندان فاطمه و اوصیاء ﷺ در جهان بشریت باقی مانده و خواهد ماند.

بسیج دشمن برای نابودی

نسل کوثر

یعد از رحلت پیامبر گرامی اسلام ﷺ هنگامی که دخترش صدیقه طاهره رض، سر در بستر شهادت نهاد، تنها دو پسر به نام «حسن» و «حسین» و دو

توهر که باشد ابتر و دمبریده خواهد بود و نسل و یادش تداوم نخواهد داشت؛ اما نسل و ذریه و یاد و نام و فضایل تو، توسط فرزندانست تا روز قیامت باقی خواهد ماند.^(۱)

- قاضی ناصرالدین عبدالله بن عمر بیضاوی از دیگر مفسران بر جسته اهل سنت^(۲)، در تفسیر خود به نام آنوار التنزیل و أسرار التأویل که معروف به تفسیر بیضاوی است، به این معنای کوثر اشاره کرده و زیادی فرزندان و پیروان حضرت رسول ﷺ را در شمار معانی کوثر ذکر کرده است.^(۳)

با توجه به سخنان فوق، پیام این سوره شریفه، خیلی روشن است که خداوند به پیامرش نسل سرفرازی ارزانی خواهد فرمود که در طول قرون

۱. روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم، آلوسی سید محمود، نشر دارالکتب العلمیه، بیروت، ۱۴۱۵ق، ج ۱۵، ص ۴۸۱ و ۴۸۲.

۲. عبد الله بن عمر بن محمد بیضاوی شیرازی، از دانشمندان و استادی بزرگ آذربایجان و قاضی القضاة شیراز، وی در تبریز به سال ۶۸۵ هجری قمری وفات کرد. وفات وی را ۶۹۱ق دانسته‌اند. وی در تبریز مدفون است.

۳. آنوار التنزیل و أسرار التأویل، عبد الله بن محمد بن علی بیضاوی شیرازی، نشر دار احیاء التراث العربي، بیروت، ۱۴۱۸ق، ج ۵، ص ۳۴۲.

خاندان وحی و رسالت به ظالمانه‌ترین ابعاد و بدترین و بی‌رحمانه‌ترین اشکال، به مدت دو قرن ادامه یافت. آنها جنایات هولناک خود را با شهادت حضرت عسکری^(۱) به اوج رساندند؛ اما با همه شقاوتهای امویان و عباسیان، نسل پاک پیامبر^(۲) از طریق حضرت فاطمه^(۳) رو به فزونی نهاد و بسان مشعل درخشانی نورافشانی کرد.

پس از عباسیان، «صلاحالدین ایوبی» و دار و دسته‌اش آمدند و آنان نیز در کشtar خاندان پیامبر و نابود ساختن راه و رسم شیعیان آنان، سیاست شوم امویان و عباسیان را پی گرفتند؛ برای نمونه در مغرب عربی به چنان کشتارهای دسته‌جمعی دست یازدیدند که انسان از شنیدن گزارش آن جنایتها در حق پیروان و بستگان اهل‌بیت^(۴) به خود می‌لرزد؛ اما با همه این کشتارها خداوند در نسل پاک و سرفرازش بانوی برکت قرار داد و او را چشمehی جوشان خیر فراوان و برکات بسیار ساخت.^(۵)

۱. فاطمه الزهراء از ولادت تا شهادت، سید محمد کاظم قزوینی، نشر مرتضی، ۱۳۷۷ش، ص ۱۱۶.

دختر به نام «زینب» و «ام‌کلثوم» از او به یادگار ماند. پس از مدتی هم رخداد غمبار عاشورا رخ داد و همه فرزندان حسین^(۶)، جز امام چهارم و پنجم^(۷) و از فرزندان امام «حسن»^(۸) نیز - طبق برخی روایات - هفت تن و از «زینب» نیز دو فرزندش به شهادت و از دختر دیگر آن حضرت هم - طبق قول مشهور - فرزندی به یادگار نماند.

پس از حادثه دردنak و غمبار عاشورا، رخدادهای ناگوار دیگری پدید آمد و کشتارها و خونریزی‌ها، از نسل پاک پیامبر ادامه یافت. رخداد سهمگین «حره» تا شهادت «زید شهید» و یارانش، و حادثه «فخ» تا تار و مار و آواره ساختن «علویان» یکی از بی‌دیگری به وقوع پیوست؛ اما با همه این جنایتها و سفاکیهای سیاهکاران اموی، نسل پاک و سرفراز پیامبر به حیات افتخارآفرین خویش ادامه داد.

پس از امویان نوبت به عباسیان رسید. آنان نیز در بیداد و شقاوت و پیکار بی‌رحمانه با فرزندان حضرت زهرای اطهر و تلاش در ریشه‌کن ساختن آنان، چیزی کم نگذاشتند. مبارزه آنها با

حضرت زهرا و فرزندانش جلوه‌ای از اعجاز قرآن

جاودانه پیامبر است در سراسر جهان
حضور دارد و همه جا منتشر شده
است.

به گواهی محققان، شمار این
نسل سرفراز در عراق به یک میلیون نفر،
در ایران به سه میلیون نفر، در مصر به
حدود پنج میلیون، در مراکش و مغرب
عربی به پنج میلیون نفر، در الجزایر و
تونس و لیبی نیز همین گونه، در اردن،
سوریه، لبنان، سودان، کشورهای خلیج
و عربستان به میلیون‌ها نفر، و در
یمن، هند، پاکستان، افغانستان و جزائر
اندونزی به حدود ۲۰ میلیون انسان
می‌رسد و کمتر کشور اسلامی است که
در آن از این نسل سرفراز حضور نداشته
باشد و امروزه شمار آنان بیش از چهل
میلیون نفر است. و این، همان معجزه
قرآن است که در ضمن الهام غیبی و
وعده‌ای حتمی، خبر از الطاف خفیه
خداآنده به پیامبر و حضرت زهرا^{علیهم السلام}
داده است؛ البته اگر سرشماری دقیق و

آمار گیری صحیح بین‌المللی در سرتاسر
گیتی انجام پذیرد، بی‌تردید شمار آنان از
این هم افزون‌تر خواهد بود.
آری این شمار عظیم، همه از نسل

**حضرت فاطمه، چشم‌سار
برکات الهی**

بزمی به حريم كبريا بربپاشد

کوثر خدا به مصطفی اعطاشد
هر قطره ز آب کوثر افتاد به خاک
صد شاخه گل محمدی پیدا شد

با وجود قلع و قمع بی‌رحمانه
فرزندان زهرا^{علیهم السلام}، خدای جهان‌آفرین،
همچنان‌که در وجود گرانمایه بانوی
بانوان، انواع برکات را قرار داد و نسل
پر افتخار پیامبر را از او آفرید و خیر
بسیاری در نسل او قرار داد همچنان در
حفظ و نگهداری یاد و نام و تبار پاک
آن بانوی گرامی به وعده‌اش عمل کرد
و - و همانند آیات وحی - آنرا روز
به روز درخشان‌تر و پایدارتر حفظ کرد
و این، همان خصوصیت ممتاز حضرت
فاطمه^{علیها السلام} که دارا بودن صفت کوثر (خیر
کثیر) و لقب مبارکه (دارای نسل پر
برکت) است.

**آماری از فرزندان حضرت
زهرا^{علیها السلام}**

طبق همین نوید آسمانی قرآن، با
یک نگرشی کوتاه متوجه می‌شویم که
نسل پاک بانوی بانوان که همان نسل

افسرده‌دلان، بیماران و حاجتمندان با هزاران امید و آرزو به این مکانهای مقدس گام نهاده‌اند و روح و جان خود را صفا می‌بخشند و این تفسیر کوثر است که خداوند متعال فاطمه[ؑ] و نسل فاطمه را برای پیامبر[ؐ] و امت او خیر کثیر و منشأ برکات قرار داده و هدیه کرده است.

در هر صورت، نسل پربرکت پیامبر اکرم[ؐ] از طریق فاطمه[ؑ] یکی از مهم‌ترین معجزات قرآن و جلوه‌ای از اعجاز اهل‌بیت[ؑ] است. نسل پربرکتی که چهره‌های درخشان آنان در سرتاسر

گیتی می‌درخشنند و عطر دل‌انگیز علم و تقوا و نیکی را به حق‌جویان عالم هدیه می‌دهند. در مقابل، تمام کسانی که به فرزندان حضرت فاطمه آزار رسانده و به قتل و کشتار آنان پرداخته‌اند، نابود شده‌اند و هیچ‌گونه اثری از آنان دیده نمی‌شود و این همان تفسیر «آن شائیک هُوَ الأَبْرَ» است.

در اینجا به برخی از بزرگان و شخصیتهای والا مقامی اشاره می‌کنیم که مصدق کوثر و نسل فاطمه زهرا[ؑ] هستند و در طول تاریخ، همانند آفتاب

سرفراز پیامبر[ؐ] از طرف امیر مؤمنان[ؑ] و دخت فرزانه پیامبر فاطمه[ؑ] است که در میان آنان، شخصیتهای برجسته‌ای از رهبران بزرگ سیاسی، دانشمندان، بزرگ، نویسنده‌گان، زمامداران و وزیران، نوابغ و چهره‌های برجسته در میدانهای گوناگون، وجود دارد. گفتني است که اکثر این نسل جاودانه و ریشه‌دار، به این پیوند و خویشاوندی خود ارج نهاده و با آگاهی کامل بر آن می‌بالند و افتخار می‌کنند و تعداد اندکی هم توجهی به این راز شرافت و عظمت اجداد خود ندارند.^(۱)

جایگاه و نقش امامزادگان

در کشورهای اسلامی به ویژه کشور ایران که از صدر اسلام، مأمون و پناهگاه فرزندان فاطمه[ؑ] در عصرهای خلقان بوده است. در هر نقطه‌ای یکی از نوادگان حضرت فاطمه آرمیده است که محل آرامش و کانون اجتماع شیفتگان آل محمد[ؑ] است. این

امامزادگان چنان عظمت و ابهت دارند که بهترین و پاک‌ترین نقطه هر شهر و دیاری محسوب می‌شوند. گرفتاران،

الله لی اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ^(۱) دختر رسول
خدا برای من، الگوی نیکو و شایسته
است و جهان هستی، مدیون وجود آن
گرامی بوده و خواهد بود.

همچنین فرزندان و نوادگان ائمه
اطهار چه در زمان خود و چه بعد از
عصر ائمه و چه در حال زنده بودن و یا
بعد از مرگشان، همه و همه افتخار جهان
اسلام و مایه خیر و برکت برای عالمیان
بوده‌اند. ستارگانی همچون: سیدرسی،
سید مرتضی، سید بن طاووس، سید
نعمت الله جزائی، سید محمد مجاهد،
سید علی خان کبیر سید بحر العلوم،
سید جواد عاملی، سید عبدالله شیر،
سید محمد کاظم یزدی، سید محمد
حسن شیرازی معروف به «میرزا

۱. الغيبة، شیخ طسوی، مؤسسیه معارف اسلامی، قم، ۱۴۱۱ق، ص ۲۸۵ و بحار الأنوار، علامه محمد باقر مجلسی، مؤسسه الوفاء، بیروت، ۱۴۰۴ق، ج ۵۳، ص ۱۷۸، باب ما خرج من توقيعاته.

در هر صورت، نسل
پربرکت پیامبر اکرم
از طریق فاطمه^ع یکی
از مهم‌ترین معجزات
قرآن و جلوه‌ای از اعجاز
اهل‌بیت^ع است. نسل
پربرکتی که چهره‌های
درخشان آنان در سرتاسر
گیتی می‌درخشند و عطر
دل‌انگیز علم و تقوا و
نیکی را به حق جویان
عالیه‌هیه می‌دهند.

درخشان به محافل تاریک و ظلمانی،
روشنایی بخشیده‌اند و امروزه نیز ما
از نتایج زحمات و برکات وجودشان
بهره می‌بریم؛ افزون بر وجود یازده امام
معصوم که افتخار جهان بشریت و مایه
هدایت انسانهای جهان هستی می‌باشند.
بهویژه وجود حضرت مهدی^ع که
همواره به مادرش فاطمه زهرا^ع افتخار
کرده است و می‌فرماید: «فی ائمۃ رَسُولِ

فرزندان مرا گرامی بدارید و آداب و سنتهایم را خوب یاد بگیرید.»^(۲) و در روایتی دیگر فرمود: «أَحِبُّوا أُولَادِي الصَّالِحُونَ لَهُ وَ الظَّالِمُونَ لِي؛^(۳) فرزندانم را دوست بدارید نیکان و صالحین را برابی خدا و بدانشان نیز به خاطر من.»

درباره فضایل فرزندان حضرت فاطمه[ؑ] روایات فراوانی وجود دارد که ما فقط به نقل چند روایت دیگر اکتفا می‌کنیم:
- پیامبر اکرم[ؐ] فرمود: «مَنْ أَكْرَمَ أُولَادِي فَقَدْ أَكْرَمَنِي؛^(۴) هر کس فرزندان مرا اکرام کند، همانا که خودم را مورد تکریم قرار داده است و احترام فرزندانم همانند احترام من است.»

- آن حضرت در روایت دیگری فرمود: «حَفَّتْ شَفَاعَتِي لِمَنْ أَعْنَى ذُرَيْتِي بِيَدِهِ وَ لِسَانِهِ وَ مَالِهِ؛^(۵) شفاعت من، شایسته کسانی است که ذریه و فرزندانم را با دست و زبان و اموالش باری کند.»
رسول اعظم اسلام[ؐ] در توضیح و تبیین آیه «فَلَ لا أَسْلَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا

مرعشی نجفی، حضرت امام خمینی، حضرت آیت الله خامنه‌ای، سید حسن نصرالله و صدھا عالم، دانشمند، فقیه، شاعر، حاکم و سیاستمدار اندیشمند از سادات، همه از برکات وجودی حضرت زهرا[ؑ] هستند که عالم هستی از وجودشان بهره‌مند بوده و هست.

فضایل فرزندان فاطمه[ؑ]

در باره عظمت نسل پیامبر[ؐ] که از طریق حضرت فاطمه تداوم یافته است، روایات فراوانی به چشم می‌خورد و علاوه بر وجود مقدس رسول خدا[ؐ] امامان معصوم نیز به فضایل نسل فاطمه[ؑ] در مناسبتها مختلف پرداخته‌اند.

خداؤند متعال به احترام رسول خدا[ؐ] و فاطمه زهرا[ؑ] مقام ویژه‌ای برای فرزندان آن حضرت قرار داده است که از جمله آن تخصیص نصف خمس به سادات است. همچنین رسول خدا[ؐ] نسبت به اکرام فرزندان فاطمه فرمود: «أَكْرِمُوا أُولَادِي وَ حَشِّنُوا آذَابِي؛^(۱)

۱. مستدرک الوسائل، میرزا حسین نوری، مؤسسه آل البيت[ؑ]، قم، ۱۴۰۸ق، ج ۱۲، ص ۳۷۶، باب تأکد استحباب اصطنان المعروف الى العلويين و السادات.

۲. همان
۳. همان
۴. همان.
۵. همان.

امام حسن و پدرم امام حسین در کوچه‌های مدینه می‌رفتیم. جابر بن عبدالله انصاری و انس بن مالک انصاری در میان جمعی از مهاجر و انصار با آن بزرگوار برخورد کردند. جابر بی اختیار خود را به دست و پای آن دو فرزند فاطمه^(۱) انداخت و غرق بوسه ساخت. مردی از بنی مروان به جابر اعتراض کرد که تو با این کهنسالی و مصاحت پیامبر^(۲) این گونه عمل می‌کنی؟! جابر گفت: «اگر آن اندازه که من از فضیلت و موقعیت آنان می‌دانم تو نیز می‌دانستی بر خاک قدمهایشان بوسه می‌زدی! بعد از رفتن حسین^(۳)، جابر به جمع حاضر گفت که روزی نزد پیامبر^(۴) سخن از

عظمت این فرزندان فاطمه به میان آمد و رسول خدا^(۵) فرمود: «خداؤند بزرگ، وقتی که خواست مرا بیافریند، نطفه مرا در صلب پدرم آدم قرار داد و دائمآ آن را از صلبی پاک به رحمی پاکیزه منتقل کرد تا نوح و ابراهیم و عبدالمطلب. هرگز از آلودگیهای جاهلیت چیزی به من نرسید. در نهایت، آن نطفه دو بخش شد: یک قسمت در صلب عبدالله(پدرم) و قسمتی دیگر در صلب

الْمَوَدَّةِ فِي الْقُرْبَى»^(۶) «ای پیامبر! بگو من هیچ پاداشی از شما درباره رسالت نمی‌خواهم، جز دوست داشتن اهل بیت». می‌فرماید: «خداؤند متعال ذریه هر پیامبری را از نسل و صلب خود او قرار داد؛ اما ذریه مرا از صلب من و صلب علی بن ابی طالب مقرر فرمود. در میان مردم، فرزندان هر دختری را به پدرشان متسب می‌کنند؛ ولی فرزندان فاطمه^(۷) منسوب به من هستند.»^(۸)

- آن حضرت در روایت دیگری فرمود: «إِنَّ فَاطِمَةَ أَخْصَّتْ فَرْجَهَا فَحَرَّمَ اللَّهُ ذُرِّيَّهَا عَلَى التَّارِ»^(۹) فاطمه پاکدامن است و خدا نیز آتش جهنم را بر فرزندان او حرام کرده است.

- امام سجاد^(۱۰) می‌فرماید که در همان سالی که امام حسن^(۱۱) به شهادت رسید، من کودک بودم و به دنبال عمومیم

۱. شوری/ ۲۳.

۲. میزان الاعتدال، محمد بن احمدالذهبی، تحقیق: علی محمد البحاوی، ۱۳۸۲ق، نشر دار المعرفة للطباعة والنشر، لبنان، ج ۲، ص ۵۸۶؛ مناقب آل ابی طالب^(۱۲)، ابن شهرآشوب مازندرانی، مؤسسه انتشارات علامه، قم، ۱۳۷۹ق، ج ۳، ص ۱۵۸.

۳. بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۲۰، باب مناقبها و فضائلها. البته در برخی روایات این سخن ادامه دارد که: وَ اللَّهُ مَا ذَكَرَ إِلَّا لِلْخَيْرِ وَ الْخَيْرُ وَ إِلَّا يَطْعَنُهَا خَاصَّةً. (همان، ص ۲۳).

ما یه افتخار آن حضرت باشند. مهمترین شرط احترام به سادات

آری مهم‌تر از احترام به سادات، شرطی است که امام رضا^ع در ملاقات حسین بن خالد به او یاد آور شده و با بیان اهمیت دوستی و احترام به سادات، فرمود: «نگاه کردن به فرزندان و ذریه‌های ما عبادت است». از امام سؤال شد: «ای پسر رسول خدا^ع آیا نگاه به امامان اهل بیت^ع که از شما خانواده هستند، عبادت است یا نگاه به تمام کسانی که از نسل رسول خدا^ع وجود آمدند؟! امام رضا^ع در ادامه فرمود: «بَلِ اللَّهُرْ
إِلَى جَمِيعِ ذُرِيَّةِ الَّبِيِّنِ عِبَادَةٌ مَا لَمْ يَفْأِرُ قُوَّا
مِنْهَاجَهُ وَلَمْ يَتَلَوَّثُوا بِالْمَعَاصِي»^(۲) بلکه نگاه به تمامی ذریه‌های پیامبر اکرم^ع عبادت محسوب می‌شود تا زمانی که خود را به گناه نیالایند و از راه پیامبر جدا نشوند.

۲. قَالَ اللَّهُرْ إِلَى ذُرِيَّتِنَا عِبَادَةٌ فَقَبَلَ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُرْ إِلَى الْأَنْمَةِ مِنْكُمْ عِبَادَةٌ أَوْ اللَّهُرْ إِلَى جَمِيعِ ذُرِيَّةِ الَّبِيِّنِ قَالَ بَلِ اللَّهُرْ إِلَى جَمِيعِ ذُرِيَّةِ الَّبِيِّنِ عِبَادَةٌ مَا لَمْ يَفْأِرُ قُوَّا مِنْهَاجَهُ وَلَمْ يَتَلَوَّثُوا بِالْمَعَاصِي»^(۱) عيون أخبار الرضا^ع، ج ۲، ۵۱، باب فيما جاء عن الرضا^ع من الأخبار المجموعة).

ابوطالب(عمویم) نهاده شد. از آن نطفه پاک و نورانی عبدالله، مرا به وجود آورد که خاتم پیامبرانم و از ابوتالب، علی^ع به وجود آمد که وصی آخرین پیامبر^ع است. نطفه من و علی جمع شدند و حسن و حسین پدید آمدند که آخرین سبط پیامبران هستند و خداوند، نسل مرا از آن دو (از طریق علی و فاطمه^ع) تداوم بخشید. از نسل حسین^ع نیز در آخر الزمان مهدی^ع به پا خیزد که شهرها و سرزمینهای کفار را فتح کند و زمین را بعد از آنکه از ظلم و جور پر شده است، از عدل و داد پر کند. حسن و حسین، پاک و مطهر و سرور جوانان اهل بهشت‌اند؛ خوشاب حال کسی که آن دو و پدر و مادرش را دوست بدارند و بُدَّا به حال کسی که با آنان دشمنی و کینه‌ورزی کند».^(۱)

با توجه به این روایات، فرزندان حضرت رسول^ع که همه از نسل فاطمه زهراء^ع هستند مورد توجه و عنایت خدا و رسول خدا^ع هستند؛ البته به شرط اینکه مقام خود را حفظ کرده و

۱. امالی، شیخ طوسی، انتشارات دارالثقافة، قم، ۱۴۱۴ق، ص ۴۹۹، بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۴۶.

آیا اسلام، تقوا محور است یا فamil محوّر؟

این آیه، مهم‌ترین چراغ راه است که می‌فرماید: «إِنَّ أُولَى النَّاسِ بِإِيمَانِ الَّذِينَ أَتَبْغُونَهُ»^(۱) (در حقیقت، نزدیک‌ترین مردم به ابراهیم^{علی‌الله‌ السلام} [نه فرزندان نسبی بلکه]، همان کسانی هستند که او را [در اندیشه و عمل] پیروی کرده‌اند). و همچنین در گفت و شنودی که خداوند متعال با حضرت نوح دارد باز به این حقیقت تأکید می‌شود که پیامبرزاده بودن ملاک افضلیت نیست؛ بلکه عمل و کردار صالح مهم است. خداوند می‌فرماید: «وَ نَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَ إِنَّ وَغَدَرَكَ الْحَقُّ وَ أَنْتَ أَحْكَمُ الْخَالِقِينَ * قَالَ يَا نُوحٌ إِنَّهُ لَغَيْرِي مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرٌ صالحٍ»^(۲) (و نوح پروردگار خود را نداد و گفت: «پروردگار! پسرم از کسان من است و قطعاً وعده تو راست است و تو بهترین داورانی». خداوند فرمود: «ای نوح! او در حقیقت از کسان تو نیست، او [دارای] کرداری ناشایسته است»). سرزنش قرآن از همسران دو پیامبر بزرگ الهی (هود و لوط^{علی‌الله‌ السلام})، ابو لهب و همسر وی که از بستگان نزدیک پیامبر اسلام^{علی‌الله‌ السلام} بودند و تجلیل از بلال حبشي

بعضی چنین می‌پندارند که وقتی آغازاده و یا امام‌زاده باشند، به‌سبب عظمت و موقعیت ویژه خانواده‌هایشان، رتبه خاصی در اجتماع مسلمانان دارند و دیگر نیازی به رعایت قوانین جامعه ندارند و اگر مرتکب خلاف شدند باید در حاشیه امن قرار گیرند و مصونیت ویژه‌ای داشته باشند و همچنین ضرورتی برای کسب فضایل و داشتن امتیازات معنوی و اجتماعی ندارند و عموم مردم موظف‌اند که آنان را تکریم کنند و به آنان به دیده احترام بنگرند؛ گرچه در راه صحیح هم نباشند.

در اینجا این موضوع را با توجه به کتاب و سنت به طور اجمالی بررسی می‌کنیم:

الف. در قرآن

اعتقاد ما بر اساس آیات قرآنی این است که در تکریم شخصیت جایگاه افراد در جامعه اسلامی، فقط فرزند حضرت فاطمه^{علی‌الله‌ السلام} و سید بودن کافی نیست؛ بلکه باید از نظر فکری و اعتقادی و عملی هم باید تابع حضرت زهرا^{علی‌الله‌ السلام} بود؛ زیرا

۱. آل عمران/۶۸.

۲. هود/۴۵ و ۴۶.

ب، در سیره اهل بیت ^ع

اما سیره اهل بیت ^ع در این زمینه - که بر گرفته از معارف قرآنی است - دقیقاً بر خلاف این پندار باطل است. آن گرامیان هرگز جامعه اسلامی و مصالح نظام اسلامی را فدای فرد نمی‌کردند؛ حتی آن فرد از نزدیک ترین یاران و محبوب‌ترین عضو خانواده‌شان باشد. به مواردی در این باره توجه کنید:

۱. در روایتی آمده است: هنگامی که رسول اکرم ^ص دست دزدی را قطع کرد، برخی گفتند: يا رسول الله! ما از شما انتظار نداشتیم که به این شدت عمل کنید! رسول خدا ^ع با قاطعیت تمام فرمود: «لَوْ سَرَقْتَ فاطِمَةَ لَقَطَعْتُهَا»^(۲) «اگر دخترم فاطمه هم دست به سرقت بزند دستش را قطع می‌کنم».

۲. همچنین هنگامی که فاطمه مخزومیه، زنی از اشراف قریش از قبیله

۲. باب التأویل فی معانی التنزیل، علاء الدین علی بن محمد بغدادی، نشردار الکتب العلمیة، بیروت، ۱۴۱۵ق، ج ۲، ص ۴۰؛ شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید معتری، انتشارات کتابخانه آیت الله مرعشی، قم، ۱۴۰۴ق، ج ۲۰، ص ۱۹؛ قاموس الرجال، شیخ محمد تقی تستری، نشر إسلامی، ۱۴۱۹ق، قم، ج ۲، ۳۲۲ و السنن الکبری، احمد بن شعیب نسائی، ۱۴۱۱ق، نشر دار الکتب العلمیة، بیروت، ج ۸، ص ۷۳.

و سلمان فارسی و اویس قرنی که حتی هم وطن پیامبر ^ص هم نبودند، این حقیقت را می‌رساند که ارتباط نسبی و یا سببی با پیامبران الهی و خاندان رسول ^ص و حضرت زهرا ^ع نمی‌تواند به تنها بیان باعث رفعت انسانها به سوی کمال بشود؛ بلکه آنان نیز باید مثل دیگران در پیمودن راه حق و حقیقت تلاش کنند و حتی بیشتر از دیگران. خداوند متعال چنان بر این موضوع تأکید می‌ورزد که حتی وجود مقدس رسول اکرم ^ص را نیز تهدید کرده است و هشدار می‌دهد که اگر از صراط مستقیم الهی منحرف شود از مجازات خداوندی در امان نخواهد بود و در سوره حاقه می‌فرماید: «وَلَوْ تَسْأَلَ عَلَيْنَا بِمَنْفَضَةِ الْأَقْوَاعِلِ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ * ثُمَّ لَتَطَعَّنَّا مِنْهُ الْوَتَّيْنِ * فَمَا مِنْكُمْ مَنْنَ أَخَدْنَا عَنْهُ حَاجِزِينَ؟^(۱) اگر پیامبر اسلام ^ص سخنی دروغ بر ما می‌بست، * ما او را با قدرت می‌گرفتیم، * سپس رگ قلبش را قطع می‌کردیم، و هیچ کس از شما نمی‌توانست از [مجازات] او مانع شود!»

۱. حاقه/ ۴۴ - ۴۷

عتاب به عبیدالله بن عباس - یکی از مدیران حکومت علوی - می‌فرماید: «وَاللَّهِ لَوْ أَنَّ الْحُسَنَ وَالْخَيْرَيْنَ فَعَلَا مِثْلُ الَّذِي فَعَلْتُ، مَا كَانَتْ لَهُنَا عِنْدِي هَوَاءٌ وَلَا ظِفْرًا مِثْنَى يَارَادَةٍ حَتَّى أَخْدَ الْحَقَّ مِنْهُمَا وَأَزْيَحَ الْبَاطِلَ عَنْ مَظْلُومَتِهِمَا»^(۲) به خدا قسم! اگر حسن و حسین چنان بکنند که تو کردی (به بیت‌المال خیانت کنند) از من، روی خوش نمی‌بینند و به آرزو نمی‌رسند تا آنکه حق را از آنان باز پس سستانم و باطلی را که از ظلمشان پدید آمده نابود سازم.»

۴. علی بن ابی رافع مسئول بیت‌المال امیر المؤمنین علیه السلام می‌گوید که دختر حضرت،^(۳) یک گردنیز مروارید در روزهای عید قربان به امانت تضمین شده از من گرفت که پس از

۲. نهج البلاغه، نامه ۴۱، و من کتاب لهم إلی إلى بعض عَمَالَه.

۳. ناگفته نماند که مراد در این روایت، قطعاً غیر از حضرت زینب علیها السلام و ام كلثوم علیها السلام (دو دختر حضرت زهرا علیها السلام و امام علی علیها السلام) است. که مقامات معنوی آنان اجل از این رفتارهاست؛ چرا که امام علیها السلام در دوران حکومت خود، دختران دیگری به نامهای ام الحسن، رمله، رقیه، نفیسه، جمانه، ام هانی، ام کرام، و ... (الإرشاد، ج ۱، ص ۳۵۴) از دیگر همسران خود داشته، که ممکن است یکی از آنان باشد.

بنی مخزوم دست به دزدی زد، قرار شد که بر او حد الهی جاری شود. افرادی از قریش به تکاپو افتادند و اسامه بن زید - از یاران نزدیک پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم - را واسطه قرار دادند تا پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم این اشرافزاده را در حاشیه امن قرار دهد. وقتی اسامه در این زمینه با حضرت سخن گفت: پیامبر رحمت، چنان بر آشفت و ناراحت شد که به اسامه نهیب زد: «أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مِنْ حَدْوَدِ اللَّهِ؟» آیا درباره حدی از حدود الهی [با من چانه می‌زنی و] شفاعت می‌کنی؟! بعد رسول خدا صلوات الله علیه و آله و سلم بالای منبر رفت و خطبه خواند و در ضمن سخنانش فرموده: «اقوام پیشین که هلاک شدند برای این بود که خلافکاری و فقط دزدی اشراف و اشرافزادگان را نادیده می‌گرفتند و خلافکاران ضعیف و بیچاره [و آفتابه دزدان] را مجازات می‌کردند. بعد با قاطعیت تمام فرمود: «إِيمَانَ اللَّهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقْطَعَتْ يَدَهَا»^(۱) به خدا سوگند! اگر فاطمه دختر محمد هم دست به سرقت بزند دستش را قطع می‌کنم.»

۳. امیر المؤمنان علیها السلام در این زمینه با

شَفَرَانِيُّ إِنَّ الْحَسَنَ مِنْ كُلِّ أَحَدٍ حَسَنٌ وَإِنَّهُ
مِنْكَ أَخْسَنُ، لِمَكَانِكَ مِنَّا، وَإِنَّ الْقَبِيْحَ مِنْ كُلِّ
أَحَدٍ قَبِيْحٌ، وَإِنَّهُ مِنْكَ أَقْبَحُ؛^(۲) ای شقرانی!
خوبی از هر کسی، خوب است و از
تو بهتر است با توجه به اینکه در نزد ما
منزلتی داری، و بدی از هر کس بد است
و از تو بدتر است.

۶. این موضوع از نظر امام رضا^ع
هم - با توجه به روایات - کاملاً روشن
است. در منظر آن حضرت، اشرفزاده
بر فقیرزاده هیچ گونه برتری ندارد، مگر
با تقوی و عمل صالح. امامزاده همچنان
محاسبه خواهد شد که یک جوان از
سایر خانواده‌ها. به این قطعه تاریخی در
این باره توجه کنید: روزی امام رضا^ع
در مجلس مأمون با عده‌ای از حاضران
گفتگو می‌کرد. برادرش زید بن موسی
نیز در گوشه‌ای از مجلس عده‌ای را دور
خود جمع کرد و برای آنان در فضیلت
سداد و اولاد پیغمبر صحبت می‌کرد
و افتخار می‌فرمود و مرتب می‌گفت:
«ما خانواده چنین هستیم، ما خانواده
چنان هستیم!» هنگامی که امام رضا^ع
متوجه وی شد و گفته‌های او را شنید،
۲. بحار الأنوار، الجامعة للدرر أخبار الأئمة الأطهار،
ج ۴۷، ص ۳۵۰.

سه روز، آن را باز گرداند. علی^ع آن را
برگردان وی دید، برداشت و به من گفت:
«در مال مسلمانان خیانت می‌کنی؟»
داستان را برای او نقل کردم و گفتم که
من آن را از مال خود تضمین کرده‌ام.
گفت: «همین امروز آن را باز گردان
و اگر بار دیگر چنین کنی به کیفر من
گرفتار خواهی شد». سپس فرمود: «لو
کائث أَخْذَتِ الْعِمَدَ عَلَى عَيْرٍ عَارِيَةٍ مَضْمُوَّةٍ
مَرْدُوَّةٍ لِكَائِثٍ إِذْنُ أَوْلَى هَاشِمِيَّةٍ قُطِعَتْ يَدُهَا
فِي سَرِقَةٍ؛ اگر دخترم این گردنیند را جز
به صورت امانت تضمین شده گرفته بود،
نحسین زن، از بنی هاشم بود که دستش
به جرم سرقت بریده می‌شد». دخترش
در این باره سخنی گفت، علی^ع به او
گفت: «ای دختر علی بین ابی طالب!
از قبول حق سر باز مزن! آیا همه زنان
مهاجر در این عید از چنین گردنیندی
استفاده می‌کنند؟»^(۱)

۵. سخن امام صادق^ع به شقرانی
هم، مؤید این مدعایست. آن حضرت به
سبب نسبتی که شقرانی با اهل بیت^ع
داشت. به وی این گونه هشدار داد: «یا
۱. تهذیب الأحكام، شیخ طوسی، دار الكتب
الإسلامیه، تهران، ۱۳۶۵ ش، ج ۱۰، ص ۱۵۱،
باب من الزیادات.

تو هم از فرمان خدا سریچی می‌کنی، با این حال هر دوی شما اهل سعادت و بهشت خواهید شد، [او با عمل به مقام سعادت رسیده و تو بی‌عمل به آنجا خواهی رسید؟] علی بن حسین علیه السلام می‌گفت: نیکوکار ما اهل بیت پیامبر، دو برابر اجر دارد و بدکار ما دو برابر عذاب خواهد داشت.^(۲)

۷. برخورد شدید حضرت امام زمان علیه السلام با جعفر کذاب - پسر حضرت هادی و برادر امام عسکری علیهم السلام - هم که بر همگان روشن و واضح است.

با توجه به مطالب پیشین - در قرآن و سنت - روشن است که فرزندان بانوی دو عالم، اگر راه و روش آن گرامی و اجداد طاهرینشان را ادامه دهند، همه فضایل گفته شده در روایات را دارا هستند و گرنه در وادی گمراهی و ضلالت ابدی خواهند بود؛ به عبارت دیگر، روایات تکریم، عام و مطلقاند و این روایات دسته دوم، آنها را مشروط و مقید می‌کند؛ یعنی احترام سادات به شرط رعایت حدود الهی و حقوق مردم بر همه لازم است، و گر نه، نه.^(۳)

با صدای بلند، او را صدا کرده و همه اهل مجلس را متوجه خود کرد سپس به زید فرمود:

«يَا زَيْدُ أَغْرِيَ قَوْلَ نَاقِلِي الْكُوْفَةِ إِنَّ فَاطِمَةَ هُنَّا أَخْصَتْ قَرْجَهَا فَحَرَمَ اللَّهُ ذُرْيَتْهَا عَلَى النَّارِ فَوَاللَّهِ مَا ذَلِكَ إِلَّا لِلْحَسَنِ وَالْحَسَنِينِ وَوَلَدِ بَطْلِهَا خَاصَّةً وَأَمَّا أُنْ يَكُونَ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ يُطِيعُ اللَّهَ وَيَصُومُ نَهَارَةَ وَيَقُومُ لَيْلَةَ وَتَصْبِيهِ أَنْتَ ثُمَّ تَجِيئَنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَوَاءَ لَأَنْتَ أَغْرِيَ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُ إِنْ عَلَى بَنِ الْحَسَنِ كَانَ يَقُولُ لِمُخْسِنِا كِفْلَانِ مِنَ الْأَجْرِ وَلِمُسِيَّثِا ضِيقَانِ مِنَ الْعَذَابِ»^(۴) ای زید!

سخن نقالان کوفه تو را مغور کرده که می‌گویند: خداوند ذریه فاطمه علیها السلام را از آتش جهنم مصونیت بخشیده است؟! به خدا قسم آنچه شنیده‌ای، مقصود فرزندان بی‌واسطه فاطمه علیها السلام یعنی حسن و حسین علیهم السلام و دو خواهر ایشان است. [اگر گفته تو درست باشد که همه اولاد فاطمه علیها السلام مصونیت دارند، آن وقت تو از پدرت موسی بن جعفر علیه السلام نزد خداوند عزیزتر و گرامی تر خواهی بود؛ چرا که] او خدا را اطاعت می‌کرد، روزها روزه می‌گرفت شبها به عبادت می‌پرداخت و

۲. بخار الانوار، ج ۵۲، ص ۴۲.

۳. لازم به توضیح است که روایتی در کتاب تاریخ

۱. همان، ج ۹۴، ص ۸۱۲

گذشته و حال در جوامع اسلامی به کچ راهه رفته و از موقعیت خود سوء استفاده کرده‌اند.

عبدالرحمن جامی چه نیک گفته است:

هر پسر کو از پدر لافد، نه از فضل و هنر

فی المثل گردیده را مردم بود، نامردم است

شاخ بی بر، کر چه باشد از درخت میوه‌دار

چون نیارد میوه و بر، در شمار هیزم است

در اینجا یک نمونه از وقایع

معروف را از صفحات تاریخ مرور می‌کنیم:

پاسخ لطیف علامه حلی به سید

موصلی

روزی علامه حلی در مجلس

سلطان محمد خدا بند، با علمای

مذاهب اهل تسنن بحث و مناظره

می‌کرد. در پایان بحث و مناظره و بیان

حقیقت مذهب شیعه امامیه، علامه خطبه

بلیغی مشتمل بر ستایش خداوند و درود

بر پیغمبر خاتم و ائمه طاهرين علیهم السلام ایراد

کرد؛ چون به نام ائمه اطهار علیهم السلام رسید بر

آن ذوات مقدس درود فرستاد. سیدی از

علمای موصل که پیرو مذهب تسنن و

مردی ناصبی و دشمن خاندان پیغمبر علیهم السلام

بود، نیز در مجلس شاه حضور داشت.

مثالاً برخی از علويان در «اندونزی» از بقاياي فرقه‌های بدانديش و گمراه خوارج و نواصب هستند!!^(۱) و دیده شده است که متأسفانه برخی از سادات منسوب به اهل بيت علیهم السلام، در

قم ص ۳۰۶ آمده و مشهور شده است که امام عسکري علیهم السلام درباره سید حسین از نوادگان امام صادق علیهم السلام - که در ملا عام شراب می‌نوشید - به احمد بن اسحاق قمی فرمود: که او را به هر حال احترام کن و گرفته رخواهی شد. اولاً: سندش ضعیف است؛ زیرا این منبع به تهابی قابل اعتماد نیست و مؤلفش در کتابهای رجالی متقدم ناشناخته است، و ثانیاً: محتواش هم با عقل و منطق سازگار نیست؛ ثالثاً: با آیات قرآن در تضاد است؛ زیرا خداوند که درباره اشرف مخلوقات، چنان سختگیری می‌کند که جمله «لَا خَدُودَا مِنْهُ بِالْتَّيْبِينَ * ثُمَّ لَعَظَفَنَا مِنْهُ الْوَتَيْنِ» به کار می‌برد آیا درباره فرزندانش مسامحه می‌کند؟! رابعاً: سیره اهل بیت علیهم السلام این گونه نبوده و آن بزرگواران در عدالت، نمونه تاریخ بودند. آیا می‌شود نسبت به خطای فرزندان خود چشم‌بوشی و این همه مسامحه کند. اما در باره دیگران سختگیری تمام بکنند. خامساً: باروایات بسیاری در حال تعارض است که تأکید در مجازات و سختگیری و عدم رعایت حرمت مطلق خطاکاران دارد که به برخی در متن اشاره شده است. اساساً فرهنگ قرآن و اهل بیت علیهم السلام بر تقوا محوری بنا شده است، نه بر فامیل و نسب محوری. از اینجا پاسخ سایر روایات از این دست نیز معلوم می‌شود.

۱. فاطمه الزهراء از ولادت تا شهادت، سید محمد کاظم قزوینی، نشر مرتضی، ۱۳۷۷ش، ص ۱۱۷ - ۱۱۹

میان آنها پیدا شود که بیگانگان را برابر آنها مقدم دارد و برتر بداند تا جایی که حاضر نباشد فضایل پدران پاکزاد خود را بشنوید؟!» حاضران مجلس همگی از پاسخ به موقع علامه خندیدند و به حاضر جوابی و هوشمندی علامه حلی آفرین گفتند و به ریشخند سید موصلى پرداختند. یکی از دانشمندان مجلس، شعر زیر را به این مناسبت سرود:

إِذَا الْفَلَوْيُ تَابَعَ نَاصِبِيَا

بِمَذَهِبِيِّهِ فَمَا هُوَ مِنْ أَبِيهِ

وَكَانَ الْكَلْبُ حَيْرًا مِنْهُ حَقًا

لِذَنَ الْكَلْبَ طَبِيعَ أَبِيهِ فِيهِ^(۱)

سعدی هم در این باره گفته

است:

بَا بَدَانْ يَارْ كَشْتْ پَسْرَنْوْح

خَانَدَانْ نَبُوتَشْ حَمْ شَدْ

سَكْ اَصْحَابَ كَهْ رَوْزِيْ چَندْ

بَيْ نِيكَانْ گَرفْتْ وَ مرْدَمْ شَدْ

۲. روضات الجنات، سید محمد باقر خوانساری، نشر اسماعیلیان، قم، ۱۳۹۰، ق، ۲، ص ۲۸۴ و داستانهای ما، علی دوانی، نشر ارشاد اسلامی، تهران، ۱۳۶۹ ش، ح ۳، ص ۶۷. اگر سید علوی از لحاظ مذهبی، پیرو شخصی ناصیب باشد، فرزند پدرش نیست. سگ از او بهتر است؛ زیرا سگ، حالت پدرش را حفظ می‌کند.

سید موصلى ساکت نشسته بود و به سخنان علامه حلی، پیشوای دانشمندان شیعه گوش می‌داد.

همین که علامه به نام ائمه اطهار^(۲) رسید و بر آنان صلووات فرستاد. سید موصلى برآشفت و چون بهانه خوبی به دست آورده بود، رو کرد به علامه و گفت: «شما شیعیان چه دلیلی دارید که بر غیر پیغمبران الهی هم صلووات و درود می‌فرستید؟»

علامه بدون درنگ فرمود: دلیل ما این آیه قرآن است که می‌فرماید: «اللَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِحُونَ * أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مَّنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَمَّدُونَ»^(۳) کسانی که هر گاه مصیبیتی به آنها می‌رسد می‌گویند: ما از آن خداییم و به سوی او بازگشت می‌کنیم * درود و رحمت خداوند بر آنان باد، و آنها راه یافتنگان هستند.»

سید موصلى با عصبانیت گفت:

«کدام مصیبیت به خاندان پیغمبر و امامان شما رسیده است که طبق این آیه، شایسته درود الهی باشند؟» علامه فرمود: «آیا مصیبیتی سخت‌تر و دردنگر از این است که مانند تو فرزند نااصلی از